

napram kitajskim četam tolike uspehe. Kitajska kot taka je v popolnem razsulu in njena poguba so posamezni generali. General Čansuljan v Pekingu je med tem, ko se je njegova vojska borila v Džeholu, gledal le na to, kako bi spravil na varno v Ameriko svoje milijarde in svoj ogromni harem ter dragocenosti. Ostali generali so storili po večini isto, poveljniki v Džeholu samem pa so se Japoncem enostavno predali. Peking je padel Japoncem igraje v roke. Prebivalstvo po veliki večini japonsko napredovanje po-

zdravlja, ker ga bo rešilo korupcije guvernerjev in izropavanja po banditih z generalskim činom. Pa tudi v središču kitajske vlade, v Nankingu, je vse narobe. Vlada je Kitajske Čankajška nihče ne posluša, niti njegovi vojaki in podpoveljniki ne. Vlada obstoja le na papirju. Kar se tiče Zveze narodov, ne igra v borbi med Kitajsko in Japonsko nobene vloge, ker niti Japonska, niti Rusija in ne ameriške Združene države niso več članice Zveze narodov.

— —

POD NEBO SVETU KATOLIŠKEM

Narodni socialisti — bogokletniki. Katoliški list v Lincu na Gornjem Avstrijskem »Linzer Volksblatt« poroča naslednji slučaj: »Kakšen duh in kakšno mišljenje vlada v narodno-socialističnih krogih, dokazuje naslednji dogodek, ki bi vsak pošten človek o njem sodil, da je nemogoč. Veliki četrtek okoli 8. ure zvečer so namreč na vratih našega tiskovnega doma obesili tole podobo: Na velikem kljukastem križu, kojega levi tram je podaljšan, da tvori vislice, je visel na vrvi — grozno je in nepovedno — Kristus s spačenim obrazom s trnjevo krono na glavi. Da bi bil izključen vsak dvom, so pritrdili na križ tablico z napisom INRI. Podoba Gospodova je naslikana kolikor mogoče nelepo in odvratno. Na kljukastem križu je napis te vsebine: Nekdaj so ga iz judovskih tolpa križali arijski Rimljani. Sedaj pa na povelje Hitlerja-Zveličarja obešamo mi Kristusa na kljukasti križ.« To je takšno bogokletje, da mu težko najdemo para v zgodovini. Morali bi daleč poseči nazaj v prva krščanska stoletja, ko je propadlo in gnilo poganstvo v rimski državi vodilo gnusno in krvavo borbo zoper Kristusa in njegovo Cerkev. Nemškemu nacionalizmu se je zdelo primerno, da je v 20. stoletju obnovil in presegel pogansko gnusobo propadajoče rimske države. To je najboljši dokaz, kakšna je tista kultura, ki se z njo ponaša naduti in oholi nemški nacionalizem. Najgobnejše bogokletstvo je to in najostudnejša germanska nadutost. Nemško-socialni nacionalizem vodi nemško ljudstvo v poganstvo in v propad. Avstrijski škofje ravna jo pravilno, ko odločno vztrajajo pri obsodbi nemških narodnih socialistov.

Cerkev in narodni socialisti. Nemški narodni socialisti se jako trudijo, da bi si pridobili naklonjenost katoliške Cerkve. Ne zadostuje jim, da bi jim Cerkev ne nasprotovala, kakor jim je nasprotovala iz tehtnih razlogov doslej. Da bi odstranili to nasprotovanje, se je Hitler vdal ter sprejel zahteve nemških katoliških škofov. To pa hitlerjevcem ne zadostuje. Njihovo stremiljenje je, da bi katoličane pritegnili k sodelovanju v svoje kroge. To hočejo doseči s pomočjo rimskega papeža. Temu namenu služijo razgovori podkanclerja Papena, ki je kato-

ličan ne samo po veri, marveč tudi po dejanjih, s pristojnimi činitelji katoliške Cerkve v Rimu. V Avstriji pa se katoličani nikakor nočejo dati vpreči v narodno-socialistični voz. Eden glavnih nagibov, ki je iz njega nastal sedanjí režim v Avstriji brez parlamenta s pomočjo zasilnih naredb, je ta, da se zajezi nemška narodno-socialistična povodenj, ki je pretiela preplaviti tudi Avstrijo. Krščansko-socialna stranka, ki sedaj vlada v Avstriji, je zavzela proti narodnim socialistom odklonilno in sovražno stališče. Kar pa se tiče katoliške Cerkve v Avstriji, po svojih škofih slejkoprej odklanja narodni socializem iz verskih razlogov. Ostro stališče proti njim je zadnji čas zavzel graški škof. Ker so se organizirane narodno-socialistične skupine obrnile s prošnjami na župnijske urade, da bi se smele na rojstni dan Ad. Hitlerja udeležiti sv. maše v narodno-socialistični uniformi, je graški škof. ordinariat odredil župnim uradom, da tega ne smejo dovoliti, ker bi to bila zloraba božjih hiš za strankarsko-politične manifestacije. Isti ordinariat je suspendiral katoliškega duhovnika dr. Simona Pircheggerja, ker je v svojih simpatijah za narodno-socialistično stranko šel predaleč.

V Jeruzalemu se je Velika noč radi 1900letnice trpljenja in smrti Kristusa obhajala z izrednimi slovesnostmi. Cerkev božjega groba je bila lanskó leto popravljena. Ni to bilo lahko delo, ker cerkev pripada 6 krščanskim veroizpovedim. Naposled so se zedinili, da vsaka veroizpoved popravi tisti del, ki je v njeni posesti. Katoliški del so popravili frančiškani po

načrtu rimskih umetnikov. Za Veliko noč je bil Jeruzalem pol romarjev, ki so prišli iz raznih delov sveta. Med njimi sta bila belgijski kralj in kraljica. Prispela je tudi abesinska carica iz Afrike, da prisostvuje posvečenju abesinske cerkve na obali Jordana. Čehi so kupili na vznožju Oljske gore v bližini vrta Getsemane zemljišče, kjer bodo sezidali cerkvico, ki bo češko narodno svetišče v Sveti deželi. V to svrhu se pobirajo po vsej Cehoslovski darovi, da se omogoči ta stavba. Hrvati pa so dosegli, da smejo v kripti (podcerkvi) benediktinske bazilike Smrti Matere božje na Sionu v Jeruzalemu na oltarju postaviti kip Marije kraljice Hrvatov. V sredini kripte je namreč oltar Marijine smrti, okoli tega oltarja pa bo 6 oltarjev, izmed katerih je vsak posvečen dvema Kristusovima apostoloma. Oltar, ki bode na njem stala podoba Marije kraljice Hrvatov, bo posvečen sv. apostolskima prvakoma Petru in Pavlu.

Pogreb samomorilca in ljudstvo. — Ako se kakšnemu samomorilecu odreče cerkveni pogreb, se nad tem kaj radi zgražajo liberalni in socialistični listi. Ne držijo sicer mnogo do Cerkve in njenih obredov, kadar pa jih cerkvena oblast odreče iz tehtnih, v cerkvenem pravu utemeljenih razlogov, se naenkrat zavzemajo za cerkveni pogreb, da morejo udariti po Cerkvi. V takih slučajih se razširijo koustije o nečloveškem ravnanju in o trdosrčnosti cerkvenih činiteljev, o nevolji ljudstva itd. Slučaj, ki se je dogodil veliki teden v vasi Boretich na Moravskem, pa dokazuje nasprotno. V sredo v velikem tednu naj bi se bil vršil pogreb kmeta Metoda Surmanna, ki se je bil obesil. Župnik Dreiseidl je dovolil cerkveni pogreb. Ljudstvo pa tega ni odobravaló. V sredo zjutraj se je zbralo v velikem številu pred cerkvijo, da na vsak način preprečijo zvonjenje z zvonovi in pa cerkveno blagoslovitev mrtvega trupla samomorilčevega. Morali so pogreb odložiti. Prišla je žandarmerija iz sosednih krajev in ob njeni navzočnosti se je vršil cerkveni pogreb. Ljudstva se je polotila takšna nevolja, da so sklenili, da ne bodo več hodili v domačo, marveč v sosedno cerkev.

Rajni g. dekan A. Čížek.

Slovenjgradec, 21. 4. 1933.

Mestnega g. župnika in dekana Alojzija Čížek smo velikonočni petek položili v našo blagoslovljeno zemljo k večnemu počitku. V pondeljek se je po naporih velikega tedna podal še zdrav in vesel na kratek oddih v svoj ljubljenski Emav v Jarenini pri bratu, dekanu in kanoniku Jožefu. Na povratku ga je na prvem hribu, pri križu nad Jarenino, zadela kap, omahnil je, se zgrudil na zemljo ter v naročju svoje gospe sestre Ane po sprejemu svete odveze

izdihnil svojo plemenito dušo v 64. letu svojega življenja in v 40. letu mašniškega posvečenja. V sredo pa nam je pripeljal črni voz mariborskega pogrebnege zavoda njegove telesne preostanke, katere so položili v župnišču na mrtvaški oder in pokrili s prekrasnimi venci ljubih sorodnikov, mestne občine, koje častni član je bil, okrajne hranilnice, katero je skrbno vodil vsa leta po prevratu, drugih denarnih zavodov in društev ter zasebnih častilcev in obsuli s svežimi šopki cvetlic.

Pač vse se je solzilo, ko je po opravljenih mrtvaških obredih ob odprtem grobu mestni župan g. dr. Al. Bratko-
vič govoril ganljivo slovo, našleval raj-
nega zasluge za mesto, prosveto in do-
mače gospodarstvo, spominjal na nje-
govo zgledno delovanje v dušnem pa-
stirstvu, na njegovo skrb za tukajšnje
stolnico in vzorno poučevanje na naši
meščanski šoli ter nas tolažil z zaupa-
njem na vesoljno "stajenje in veselo
svidenje pri Bogu. Razšli smo se v za-
vesti, da pri nas vkljub skrajno nepri-
jetnemu vremenu že pač dolgo ni bilo
takega pogreba, ki ga je ob asistenci
gg. Ks. Meško in Al. Vrhnjak in v
spremstvu 43 drugih duhovnikov vodil
g. naddekan in stolni kanonik Janežič.
Vsi tukajšnji uradi in vsa naša društ-
va so bili v sprevedu poleg potrlih fa-
ranov, katere je blagopokojni 25 let 9
mesecev in 17 dni tako vzorno pastiro-
val, in skoro neštete množice dobrega
ljudstva iz vse obširne dekanije, kate-
ro je ravno pri njem tolikokrat iskalo
in tudi našlo blagodejno tolažbo poseb-
no v spovednici. Mogočno so nam pre-
tresala srca prelepo izvajane pesmi
domačega moškega zbora pred župni-
ščem, v cerkvi in na pokopališču, ki
so jasno pričale o globoki hvaležnosti
do svojega ustanovitelja in požrtvoval-
nega pokrovitelja, ki mu je podajal
vedno nove pobude s svojim zvonkim
glasom in glasbeno spretnostjo. V ne-
minljivem spominu pa nam ostanejo
pretresljive in v globine srca segajoče
poslovilne besede njegovega iskrenega
prijatelja že iz mladeniških let mon-
sig. prof. Vrežeta iz Maribora, v kate-
rih nam je s posebnim povdarkom na
srce polagal zadnji poziv rajnega vzor-

nega duhovnika: bodite pripravljeni
vsak čas, ker ne veste ne ure ne dneva
ločitve, in nam ganljivo priporočal po-
snemanje njegovega neumornega delo-
vanja, ki se zrcali tudi v njegovi litur-
giki in cerkveni zgodovini in premno-
gih razpravah v nekdanjem Voditelju
in v sedanjih Vzajemnosti; spominjal je
nas njegove ponižne vdanosti v voljo
božjo in njegove otroške ljubezni do
modrega očeta, ki je nad 50 let vzorno
učiteljeval in krščansko vzgajal mla-
dino na Pilštanju, in še prav posebe do
ljubljene mamice, ki mu je sprošila
duhovni poklic, kakor že prej tudi nje-
govima bratoma f. Janezu in še delu-
jočemu Jožetu; zdelo se mu je na vseh
potih plodovitega delovanja: v Starem
trgu in St. Janžu pri Slovenjgradu, v
St. Juriju pod Taborom in Brežicah,
kjer je kaplanoval, v Mariboru, kjer
je vzgajal mladino, in v svetovni vojni,
kjer je kot vojni kurat tolažil naše ju-
nake in še prav posebno tu gori, da
čuti milo materino roko nad seboj, v
svojem srcu pa mogočno pomoč njene
priprošnje pri Bogu. Ne bomo pozabili
nikdar! Hvala za to! Srčno hvaležni
ostanemo tudi starotrškemu g. župni-
ku Štef. Horvat, ki nam je vso žalno
pobožnost tako lepo uredil in skrbno
vodil od početka do konca in je vselej
pripravljen nam biti na pomoč v naši
zapuščeniosti. Ljubi Bog, ki nam je dal
objubo: blagor žalom, ker bodo po-
tolaženi, naj obilno tolaži potrtega bra-
ta, g. kanonika in dekana Jožefa in pa
blago gospo sestro Ano z njeno druž-
nico ter nam naj pošlje kmalu vredne-
ga naslednika našega dolgoletnega
dušnega pastirja, župnika in dekana
Alojzija Čížek!

Pranje brez truda!

Da, ljuba gospodinja če imate
v pralnici Persil in Henko,
potem nimate s pranjem
nobenih skrbi. Brez truda
izvršite pranje in veselili se
boste najboljših uspehov.
Pazite vedno na navodilo o
uporabi, ki je na zavitkin.

Anton Srebotu iz Gabernika pri Slov.
Bistrici in ga močno oplazil po desni
strani glave. Srebot ima poškodovano
tudi desno oko.

Tatinske kolone. V Račah pri Pra-
gerskem so se lotili v noči tatovi svinj-
skega hleva krčmarja Pavla Turnerja.
Zaklali so kar dva debela prašiča. Ene-
ga so odnesli, ko so prišli po drugega,
se je vsled sumljivega ropota zbudil
gospodar in prepodil drzneže, ki so mo-
rali pustiti drugo zaklano svinjo v —
hlevu.

Uničevalna sila ognja. Dne 19. aprila
je uničil ogenj: hišo in gospodarsko
poslopje posestniku Francu Brumecu
v Črešnjecju pri Slov. Bistrici.

**Izginila je neznanu kam Roza Per-
nek,** posestnica iz Nove vasi, občina
Rogoznica pri Ptuj.

Težka nesreča pri zajemanju vode.
S počeno lobanjo so prepeljali v mari-
borsko bolnico 19letnega posestniškega
sina Franca Grašiča iz Ranče na Poh.
Ko je ponovno privlekel vedro vode do
reba vodnjaka, se mu je vedro iz-
muznilo nenadoma iz rok in strmogla-
vilo v globino. Pri tem se je tudi z vso
naglico zavrtelo vreteno, čigar ročaj je
udaril nesrečnega Grašiča s tako silo
po glavi, da se je fant nezavesten zgru-
dil na tla s počeno lobanjo.

Požar s človeškimi žrtvami. Invali-
du Holcmanu je uničil v noči v Mur-
skih Črncih najbrž od tatov podtak-
njen požar hišo. Zgorela je šestletna
rejenka in vsled opeklin je umrla v
bolnici v Murški Soboti Holcmanova
žena.

Uboj brata pred sodiščem. Dne 4.
marca l. l. je 23letni Ciril Kovačec iz
Sodincev zvečer na domačem dvorišču
s toporiščem od sekire razbil lobanjo
svojemu bratu Ivanu, ki ga je napadel

NOVICE

Pogojni odpust kaznjencev. V nede-
ljo dne 23. aprila je bilo izpuščenih iz
mariborske kaznilnice pogojno radi
vzornega obnašanja 25 jetnikov. Med
temi jih je 5, ki so bili obsojeni na 20
let, 1 celo na smrt, a pomiloščeni. Težki
kaznjenci so vsi muslimani iz Južne
Srbije. Ostalih 20 je pa iz naših krajev
in so bili odgonskim potom odpremlje-
ni na svoje domove.

Gospodinjo ustrelil radi hlač. Od Sv.
Jerneja ob severni meji poročajo na-
slednji žalostni in krvavi dogodek:
Pri posestniku Matevžu Ribiču je sta-
noval kot najemnik dninar Anton Va-
lant. Razmerje med najemnikom ter
hišnim gospodarjem že dalje časa ni
bilo nič kaj rožnato. Hišna gospodinja
Antonija je zarubila Valantu zadnje
dni hlače in radi tega je slednji žen-
sko ustrelil iz lovske puške. Po zloči-
nu se je zatekel nekam v samotni ob-
mejni gozd in ga še niso prijeli.

Vlom. V noči na 22. aprila je bilo v
Razvanju pri Mariboru vlomljeno od
neznancev v trgovino g. Pšundra. Vlo-
milci so odnesli v gotovini 1400 Din in
raznega blaga za 8000 Din.

Mrtvega so našli v baraki v Mariboru
g. Frančiškanski ulici brusača Leopold

da Kašperja, ki je najbrž umrl vsled
pomanjkanja in preobilnega alkohola.

Zaslužena obsodba radi tatvine. Dne
18. aprila je obravnaval mariborski se-
nat ta-le slučaj: Dne 7. novembra l. l.
je bilo vlomljeno v Mariboru v Stritar-
jevi ulici v stanovanje vpok. strojevod-
je Alojza Auerja. Vlomilca sta odnesla
ročno blagajno z 12.000 Din gotovine,
zlatu uro z verižico in hranilno knjiž-
ico, glasečo se na 42.000 Din. Za vlom in
tatvino sta dajala pred sodiščem odgo-
vor 24letni kovaški pomočnik Franc
Peršak in 22letni brivski pomočnik A.
Šus. Vlom je izvršil Peršak, med tem
ko je Šus kot Auerjev brivec opravil
vohunske posle. Kljub odločnemu za-
nikanju krivde sta bila oba obtoženca
obsojena na triletno robijo in na triletno
zgubo častnih pravic.

**Še nadaljne žrtve neprevidnosti pri
velikonočnem streljanju v mariborski
okelici.** Dne 18. aprila so bili pripeljani
v mariborsko bolnico še naslednji ne-
previdni strelači: Med streljanjem je
razneslo staro puško 26letnemu posest-
nikovemu sinu Alojziju Poliču iz Za-
markove pri Sv. Lenartu v Slov. gor.
Sila eksplozije je mladeniču odtrgala
levo roko v zapestju. — Med nabija-
njem je eksplodiral možnar 24letnemu
delacu Ivanu Kirbišu iz Zrkove in
je smodnik osmodil Kirbiša po vsem
obrazu. — Med streljanjem je odletel
zaradi premočnega naboja v zrak mož-
nar 23letnemu posestnikovemu sinu